

ИКОНОМИЧЕСКИ ИЗВЕСТИЯ

МЕСЕЧНО СПИСАНИЕ НА ВАРН. ТЪРГ.-ИНД. КАМАРА

Конст. Хр. Стояновъ
Асистентъ при Висшею търг. у-ще.

Свѣтовната търговия и участието на отдѣлнитѣ държави въ нея.

Общо известна истина е, че европейската война, свѣтовната стопанска криза, както и всички промѣни въ търговската и валутна политика сж главнитѣ причини за днескашното особено състояние на свѣтовната търговия. Въ това отношение ние смѣтаме, че този фактъ би могълъ всѣкога и отъ всѣкиго да бжде подкрепенъ съ необходимитѣ доказателства, стига да се знае, какъ абсолютнитѣ числа на свѣтовната търговия сж се измѣнили презъ последнитѣ 20 години. Би било, обаче, интересно и доста поучително да се види, какъ участието на отдѣлнитѣ страни въ свѣтовната търговия се е промѣнило подъ влиянието на посоченитѣ фактори.

За тази целъ ние смѣтаме, че би било най-добре да проследимъ отнапредъ, какъ се е развивало участието на отдѣлнитѣ континенти въ свѣтовната търговия, а следъ това участието на отдѣлнитѣ държави. Практически това ще стане, като се спремъ на следнитѣ 5 години: 1913 г., като последна година преди европейската война; 1921 год., като първа година следъ европейската война, за която могатъ да се дадатъ точни и пълни данни; 1929 год., като най-високъ пунктъ на миналата, така наречена висока стопанска конюнктура; 1932 год., като най-лоша кризисна година и 1935 год., като последна година, за която сж дадени въ разработенъ видъ интересующитѣ ни данни:

Отдѣлнитѣ континенти сж участвували въ свѣтовната търговия презъ тия 5 години по следния начинъ:

(Следва таблица на 2-ра страница)

Още отъ първия погледъ върху тия числа, това, което ни прави най-голѣмо впечатление, е силното влияние на европейската война върху участието на Европа въ свѣтов-

Общо вносъ и износъ.

	1913	1921	1929	1932	1935
		%	%		
Европа	62.3	51.0	52.8	57.3	53.6
Азия	10.6	14.0	15.0	14.9	16.7
Африка	3.5	3.6	3.9	4.8	5.3
Америка	21.2	28.1	25.7	20.5	21.4
Австралия	2.4	3.3	2.6	2.5	3.0
Общо	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ната търговия. То сякашъ идва да намали или прекъсне тенденцията къмъ „европизация“ на международната търговия, защото отъ 62,3%, на колкото е възлизало участието на Европа въ общата свѣтвна търговия презъ 1913 год., то спада много бързо на 51.0% презъ 1921 год. Ние, обаче, не трѣбва да преувеличаваме значението на това спадане, защото Европа въпреки всичко продължава да заема повече отъ половината на международната търговия. Единственото, което е най-характерно за европейската външна търговия, е непостоянството на нейното следвоенно развитие. Това, обаче, важи не само за Европа, но почти и за всички извъневропейски страни. Даже при нѣкои отъ тѣхъ то е още по-лошо — отколкото при държавитѣ отъ Европа. Защото тѣ, както е известно, като производители и доставчици на сурови материали, презъ годинитѣ на стопанската криза почувствуваха много по-силно спадането въ ценитѣ на тѣхнитѣ произведения, отколкото европейскитѣ държави, чиито индустриални произведения, благодарение защитата и предохранителнитѣ мѣрки на картелитѣ, запазиха на едно по-високо ниво своитѣ цени. По тази причина участието на Европа въ международната търговия презъ 1932 год. е показало едно временно покачване въ сравнение съ 1921 и 1929 год. Презъ 1935 г., обаче, то отново спада.

Още по-интересно е да се наблюдава участието на **Америка** въ свѣтвната търговия. Докато презъ 1921 год. то показва едно доста голѣмо покачване, презъ 1935 год. то отново спада, за да се изравни напълно съ положението, което е имало преди войната. Само въ Съединенитѣ Щати това участие е било презъ 1913 год. — 10,9%, презъ 1921 г. — 17,0% и презъ 1935 год. пакъ — 10,9%. Причинитѣ за това своеобразно развитие на външната търговия на Съединенитѣ Щати трѣбва да се търсятъ въ многобройнитѣ специални трудности, които кризата създава за североамериканското народно стопанство. Що се отнася до общото уча-

стие на Америка въ международната търговия, трѣбва да кажемъ, че то презъ всичкото време се намира подъ влиянието на особенитѣ стопански и политически събития, като многобройни революции, спадащи цени на суровитѣ материали, преустановяване на кредитораздаването отъ Северна Америка и Европа и пр., които характеризиратъ следвоенния животъ на южноамериканскитѣ държави.

Нарастналото значение на Азия въ свѣтовната търговия се намира въ много тѣсна връзка съ извънредно засилената се роля на Япония въ свѣтовното стопанство. Както е известно, Япония следъ европейската война започна системно да упражнява единъ многостраненъ дѣмпингъ (обикновенъ, валутенъ и социаленъ), вследствие на което нейния износъ показва едно грамадно увеличение. Точно за това, обаче, нейното настояще участие въ свѣтовната търговия не трѣбва да бжде смѣтано като едно състояние на стопанскитѣ ѝ отношения съ останалия свѣтъ, а по-скоро като едно преходно явление, което по-рано или по-късно ще изчезне. Едно важно обстоятелство, обаче, тукъ не бива да се изпуска изъ предвидъ. А то е, че Япония въ своето индустриално развитие е отишла много напредъ. Споредъ насъ, тази бърза индустриализация на Япония създава единъ въпросъ отъ централно значение за бждещето развитие на Европа, защото поради низкитѣ социални и стопански условия, съ които се задоволява работническия трудъ въ Япония, нейното индустриално развитие въ едно близко бждеще да надпревари индустриалното развитие на европейскитѣ страни.

Участието на останалитѣ континенти — **Африка и Австралия** — въ свѣтовната търговия, ако и да се намира на едно значително ниско ниво, показва непрекъснато и почти равномерно повишение.

Направената до тукъ характеристика върху развитието на свѣтовната търговия може да стане още по-ясна и убедителна, ако видимъ, какъ отдѣлнитѣ държави сж участвали въ нея. За тази цель ние ще си послужимъ съ долната табличка, въ която сж дадени процентнитѣ числа за вносъ-износъ на седемъ по-важни страни.

(Следва таблица на 4-та страница)

Отъ тази таблица се вижда, че като непосредствена последица на свѣтовната война, участието на **Германия и Русия** въ свѣтовната търговия презъ 1921 год. е показало извънредно голѣмо намаление.

Единствено участието на **Англия и Франция** се е запазило на своето прежно ниво. Обаче, презъ 1935 год. то много бързо спада. А това значи, че сегашното участие на Англия и Франция въ свѣтовната търговия е много по-слабо отъ това преди войната.

Държави	1913	1921	1929	1932	1935
		%	%		
Германия	12.6	5.7	9.5	9.5	8.7
Англия	17.3	17.0	23.2	13.7	14.1
Франция	7.5	7.4	6.3	7.5	6.2
Италия	3.0	2.5	2.8	3.0	2.7
Русия	3.8	0.3	1.4	2.5	1.3
Съединенитѣ Щати	10.9	16.3	14.0	11.0	10.9
Япония	1.7	3.2	3.6	3.9	4.7

Положението на Русия въ сравнение съ 1921 год. е значително подобро, но все пакъ много далечъ отъ това преди войната. Сжщо и Германия не е могла да стигне нивото, което е имала презъ 1913 год., макаръ че въ сравнение съ 1921 год. нейното участие въ свѣтовната търговия се е доста много подобрило. Въ това отношение е още рано да се каже, какъ ще бжде повлияна външната търговия на Германия отъ четиригодишния стопански планъ. Едно, обаче, още отъ сега и съ сигурностъ може да се предскаже, че засиленото вътрешно производство на сурови материали въ Германия ще се отрази значително върху нейния вносъ.

Участието на Италия въ международната търговия до 1935 год. не се е много промѣнило. Ние, обаче, смѣтаме, че презъ 1936 год. то подъ влиянието на икономическитѣ санкции е доста спаднало. Освенъ това, както при Германия и тукъ трѣбва да се очаква едно намаление на чуждестранния вносъ, защото, както е известно, Италия презъ последнитѣ две години прави голѣми усилия да освободи своето стопанство отъ зависимостта му отъ чужбина.

Върху промѣнното се положение на Съединенитѣ Щати и Япония ние вече говорихме.

Ние бихме искали да се спремъ по отдѣлно на повече страни и проследимъ тѣхното участие въ свѣтовната търговия, но това ни се струва ще бжде не съвсемъ целесъобразно. Това ще се опитае да направимъ другъ пътъ и при други възможности. Сега ще се задоволимъ да обхванемъ още нѣколко по-важни за свѣтовната търговия държави.

На първо мѣсто севернитѣ държави. Тѣхното участие въ свѣтовната търговия презъ следвоенния периодъ е станало значително по-важно отколкото презъ войната.

Външната търговия на Чили поради това, че бѣ засегната отъ конкуренцията на европейската силигра, следъ вой

ната започна много бързо да се намалява. Днесъ нейното участие въ свѣтовната търговия е по-малко отъ това преди войната и отъ това преди 1921 год.

Сжщо и **Урагвай**, въ резултатъ на силно спадналитѣ цени на суровитѣ материали презъ годинитѣ на кризата, е останала твърде на заденъ планъ въ своята външна търговия.

Единствено Венецуела — „страната безъ дългове“ благодарение на обстоятелството, че следъ европейската война се силно индустриализира, е могла да повиши твърде много своя износъ, а съ това и участието си въ свѣтовната търговия.

Съвсемъ различно отъ разгледанитѣ до тукъ държави е участието на **Палестиня** въ свѣтовната търговия. То ежегодно показва бързи повишения, които се дължатъ, както на нарастналата консумативна способностъ на населението, така и на обстоятелството, че по-голѣмата частъ отъ заселващитѣ се въ нея евреи внасятъ своитѣ капитали изключително въ видъ на стоки.

Единъ важенъ моментъ, на който ние искаме тукъ още да се спреме е, че свѣтовната търговия следъ европейската война биде твърде много повлияна отъ възникването на нѣкои нови държави. Поради това, че митническитѣ граници въ свѣта се увеличиха, обема на свѣтовната търговия показва едно нарастване. Това, споредъ насъ, е единственото обяснение на този фактъ, а не, както често пжти се твърди, че покупателната сила или стопанската сила на странитѣ била повишена. Ние знаемъ, че, особено въ годинитѣ на кризата, отдѣлнитѣ страни направиха максимални усилия да се затворятъ по-силно отъ свѣтовния пазаръ. Точно тази е причината, дето свѣтовната търговия не можа да се разгъне въ онази широта, която при по-нормални условия за свѣтовното стопанство би могла да бжде постигната следъ Европейската война. Въ това отношение не бива да се мисли, че ако износа на нѣкои държави е билъ засилванъ съ разни експертни промѣни, валутни игри и пр. това означава покачване на покупателната сила на тия страни.

Днесъ свѣтовната търговия преживѣва последицитѣ на две кризисни десетилетия. До кога, обаче и какъ ще ги преживѣе, това е единъ въпросъ, отговорътъ на който принадлежи на неопредѣленото бъдеще.

Нюрнбергъ, май 1937 год.

Единъ важенъ въпросъ за Варна и нейната индустрия

отъ

Борисъ Сакжзовъ.

Това е въпроса за географическото разпределение на индустриалнитѣ предприятия въ страната — въпросъ, който бѣ сложенъ на разглеждане въ индустриалния съветъ при Министерството на промишлеността, но отложенъ, поради важноста му, за разглеждане въ друго заседание.

Какво е географическото разпределение на индустриалнитѣ предприятия въ страната ни, т. е. въ кои пунктове става тѣхното съсредоточаване и трѣбва ли да се остави това съсредоточаване да продължава безразборно, безъ намѣса и предварителна насока отъ страна на ръководнитѣ фактори на промишлеността ни?—Ето въпросътъ, който е назрѣлъ за разрешение.

Още въ първитѣ години на свободния ни животъ, като единствени индустриални центрове у насъ започнаха да се издигатъ Габрово и Сливенъ, а следъ туй почватъ да възникватъ промишлени инициативи и въ други градове, като Пловдивъ, Шуменъ, Русе и пр. Това промишлено движение се особно засилва следъ излизането на първитѣ закони за насърчение на мѣстната индустрия и пълното прокарване на специфичната митническа тарифа, а открититѣ вече централни ж. п. линии: София — Бургазъ и Варна — София, теглиха чертитѣ, по които следваха да възникватъ все по-нови индустриални предприятия. Така възникнаха по северната централна линия София — Варна малки или голѣми индустриални предприятия и групи въ Варна, Гебедже, Провадия, Каспичанъ, Шуменъ, Попово, Гор. Орѣховица, Павликени, Червенъ Брѣгъ и пр., а по южната ни централна линия София — Бургазъ — други отдѣлни предприятия и групи, които нѣма нужда да изброяваме тука.

Но надъ всички тия пунктове съ нововъзникнали предприятия, почти неочаквано и съ неотбелѣзана бързина, се издигна като индустриаленъ пунктъ столицата ни **София**, особено презъ последнитѣ двадесетина години, т. е. отъ войнитѣ насамъ. Днесъ този градъ, който порано бѣ чисто **чиновнически** (бюрократически), е вече въ третитѣ си четвърти търговски и индустриаленъ. Търговскитѣ капитали, между които и много чужди, натрупани презъ войнитѣ и презъ първитѣ години следъ тѣхъ, започнаха бързо да се преливатъ въ индустрия, особено отъ 1926 година насамъ. И днесъ, може да се каже, София е **първиятъ български индустриаленъ центъръ** — и то пръвъ въ

най-важнитѣ бранши на индустрията ни. Така, тя държи предно мѣсто по броя и голѣмината на предприятията си въ следнитѣ бранши:

Керамика: София—5 предприятия; Гор. Орѣховица—3; Ямболъ—3; Попово—2; Вратца—2; Гара Каспичанъ—2; Нови-Пазаръ—1 и пр.

Захарни и шоколадни издѣлия: София—8; Бургазъ—3; Русе—2; Плѣвень—1; Гор.-Орѣховица—1 и пр.

Нишесте, декстринъ и гликоза: София—2; Гор.-Орѣховица—1; Бургазъ—1; В.-Търново—1.

Консервирани зеленчуци, плодове, риби и месо: София—5; Варна—5; Ст.-Загора—3; Пловдивъ—2; Бургазъ—2; Гор.-Орѣховица—1 и пр.

Конденсирано млѣко и млѣчни продукти: София—1; с. Гозница—1;

Бира: София—2; Шуменъ—1; В.-Търново—1; Пловдивъ—1; Русе—1.

Химически съединения, бои, лакове, екстракти: София—6; Русе—4; Бургазъ—3; Пловдивъ—2; Шуменъ—1; Ст.-Загора—2 и пр.

Каучукови издѣлия: София—5; Русе—3; Т.-Пазарджикъ—3; Враца—1.

Растителни масла: София—5; Бургазъ—4; Пловдивъ—3; Русе—3; Ст.-Загора—2; Попово—2 и пр.

Сапунъ обикновенъ и тоалетенъ: София—4; Бургазъ—3; Пловдивъ—3; Русе—2; Костинбродъ—1 и пр.

Взривни вещества: София—2; Габрово—1; Севлиево—1 (окол.); Варна—1; Русе—1 (окол.).

Мебелъ и дървенъ строителенъ материалъ: София—4; Самоковъ—2; Кюстендилъ—2; Долень-Чифликъ—1; Т.-Пазарджикъ—1; Шуменъ—1 и пр.

Памучни преди, шевни конци и тирета: София—5; Габрово—3; Варна—2; В.-Търново—1; Казанлъкъ—1; Пловдивъ—1 и пр.

Памучни платове и смѣсени съ вълна, ленъ и коприна: София—9; Габрово—9; Пловдивъ—3; Ямболъ—2; Варна—2; Видинъ—2; Враца—1 и пр.

Пасмантерия: София—7; Пловдивъ—2; Русе—2; Варна—1; Габрово—1; Казанлъкъ—1.

Трикотажни чорапи: София—15; Габрово—9; Русе—2; Сливень—2; Плѣвень—1 и пр.

Текстилно бояджийство: София—6; Габрово—6; Варна—4; Попово—2; Русе—1; Плѣвень—1; В.-Търново—1.

Метална индустрия: София—39; Русе—9; Пловдивъ—9; Варна—7; Плѣвень—7; Габрово—7; Ст.-Загора—5; Бургазъ—4.

Въ всички гореизброени индустриални браншове броятъ на предприятията въ гр. София превишава **поотдѣлно** броя на всички останали градове. Даже въ браншове съ tradi-

ционно първенство въ градове, като Габрово и Сливенъ, нашата столица почва да съперничи съ броя на предприятията си. Така е съ **възнесената си индустрия, въ която тя държи вече трето мѣсто** следъ Габрово и Сливенъ, а именно:

Габрово — 15 предприятия, Сливенъ — 11, София — 6, Казанлъкъ — 2, Тръвна — 1, Самоковъ — 1 и пр.

Още по-голямъ напредъкъ София е проявила въ **кожарската индустрия** и достига вече съ 13-тъ си предприятия родоначалника на нашето индустриално кожарство гр. Габрово съ 16 предприятия.

Очевидно е, прочие, че нашиятъ столиченъ градъ, следъ като прибра и съсредоточи цѣлта на интелигенцията ни — туземна и бѣженска — е прибралъ и съсредоточилъ въ себе си и по-голямата частъ отъ националната ни индустрия, а това не може да не укаже влияние върху развитието на останалитѣ ни промишлени центрове. Ние мислимъ, че индустриалната концентрация въ страната не трѣбва да става по единъ безразборенъ начинъ и че е умѣстна и дори наложителна вече една намѣса отъ страна на върховното ржководство за по-правилно и по-съответно насочване на промишленото ни развитие и разширение, **съобразно възможноститѣ и нуждитѣ на отдѣлнитѣ индустриални пунктове.**

Тоя въпросъ, поставенъ вече на дневенъ редъ въ индустриалния съветъ при М-ството на промишлеността, засѣга твърде много и нашия градъ Варна, който, именно, понастоящемъ прави усилия да се затвърди като индустриаленъ центъръ, като надеждна опора на 70 хилядното му население. Днесъ варненската индустрия брои къмъ 40 предприятия, нѣкои отъ които първоизходни, съ европейски размѣри по вложенъ капиталъ, техническа уредба, производство и работници. При това, тая индустрия обхваща важни и разнообразни бранши — почти всички насочени къмъ мѣстни сурови материали и свързани съ съществени нужди на народното ни стопанство. Затова, както и другъ пжтъ сме казвали, тя заслужава да бжде добре преценена и подкрепена като важно средство за стопанското възмогване на западна Варна, като лостъ къмъ предишното ѝ благосъстояние на пръвъ търговски градъ на България. Затова и мислимъ, че се налага едно по-особено внимание и грижи отъ страна на ржководнитѣ ни фактори къмъ промишления развой на Варна и околията ѝ, къмъ още по усилено закрепване и разцвѣтяване на нейната индустрия. Нашиятъ градъ, който изгуби Добруджа, а въ замѣна на това прибра хиляди бѣжанци отъ всички поробени български крайнини, заслужава такава подкрепа за да се издигне въ своето важно

гранично положение, като една културно-национална твърдина, а не като едно голѣмо село, винаги уязвимо отъ аспирациитѣ на открития северъ.

С. Ч.

Захарната индустрия въ Турция

Турската захарна индустрия е сравнително нова. Първата фабрика се създаде презъ 1926 год. Днесъ сж вече четири фабрики.

Развоятъ на захарната индустрия въ Турция се вижда отъ следнитѣ числа:

	1926	1927	1928	1929	1930	1931
Преработено цвекло, въ тона	4.710	34.931	27.490	53.518	88.183	158.509
Добита захаръ, въ тона	573	5.162	4.280	7.944	130.74	22.649
	1932	1933	1934	1935	1936	
Преработено цвекло, въ тона	178.280	499.275	384.718	334.045	409.892	
Добита захаръ, въ тона	27.307	65.086	58.663	53.828	65.886	

Преди откриването на първата захарна фабрика въ Алпулу, захарното цвекло не бѣше познато въ Турция. Първата година сж преработени едва 4710 тона цвекло. Съ упорита просвѣтна работа между селското население, цвекловата култура бързо се разширява, за да стигне само следъ 10 години до кръгло 500 хиляди тона преработено цвекло презъ 1936 год. Днесъ захарната индустрия предлага прехрана на кръгло 53 хиляди селски и работнически семейства. Обединенитѣ захарни фабрики въ едно акционерно дружество раздаватъ на селскитѣ стопанства изкуствени торове и модерни земеделски орждия. Тѣ сж поощрявали и засяването на соя, за да обогатятъ почвата за едно следващо засяване съ цвекло. По този начинъ не само че се подобрява цвекловата реколта, но се рационализира и интензивира земеделското стопанство.

Акционерното дружество на захарните фабрики е насочило вниманието си да наложи, популяризира и засили производството на семе отъ захарно цвекло въ Тракия, за да се избегне вносът на сжщото.

Особено забележителна е политиката на турското правителство, да засилва пласмента на захарта чрезъ поевтиняването на цената. Продажната цена на захарта бѣше намалена още презъ 1936 год. Следствие на това, годишната консумация нараства отъ кржгло 61 милиона кгр. презъ 1935 год. на кржгло 72 милиона кгр. презъ 1936 год. За задоволяването на тази консумация презъ 1935 год. сж внесени отъ чужбина кржгло 8 милиона кгр. захаръ, а презъ 1936 год — кржгло 6 милиона кгр.

Н. Г.

Критически беленки, по организирането на занаятчийското съсловие

Организационниятъ животъ на българскитъ занаятчийски сдружения може да се проследи назадъ въ историята на българскитъ занаятчий до епохата на Султанъ Мустафа Ханъ III и на турския държавникъ Ахиахи Евранъ Вели (1775 г.), които съ законодателенъ актъ сж уредили тѣхното законно съществуване въ нѣкогашната турска държава, за което сведочатъ нѣкои отъ запазенитъ архиви на бившитъ **руфети и лонджи** отъ турско време. Така се наричали тогава занаятчийскитъ сдружения и тѣхнитъ общи събрания.

Трѣбва да се приеме, че за да има основание турския държавникъ Ахиахи Евранъ Вели да предизвика специаленъ законъ за тия занаятчийски организации, навѣрно, той е отговорилъ на едно заварено положение и на една нужда на времето. Това предполага, че занаятчийски сдружения е имало и преди него въ турската държава, само че тамъ е липсвало правно положение.

Отъ тия тъмни времена за българския народъ и за българскитъ занаяти, особено преди специалния законъ за **руфетитъ**, липсватъ документи, които биха ни подсказали въ какви форми се е излѣла инициативата на българскитъ занаятчий за самостоятеленъ организационенъ животъ, обаче, не е мжно да се разбере, че тѣ сж били създадени по инициативата на самитъ стари български занаятчий по самобитенъ начинъ за отстояване на тѣхнитъ общи стопански интереси и тия на българскитъ занаяти. Тѣ сж били единъ опитъ и срѣдство за самопомощъ. Излишно е да приповтаряме тука историята на българскитъ занаятчийски сдружения,

обаче, искаме да изтъкнем характерните прояви на старите български **руфети и лонджи**.

Като срѣдство за отстояване общите интереси на българските занаяти те сж имали голѣми заслуги, защото чрезъ тяхъ се е насадило у срѣдите на българските майстори здравъ корпоративенъ духъ, смислена иерархия и дисциплина въ занаятчийските срѣди; чрезъ тяхъ се е закрепилъ и се е установилъ авторитетътъ и значението на българския майсторъ като стопански деецъ въ турската държава и те сж родоначалникътъ на кооперативната взаимопомощъ. За разлика отъ западно-европейската цехова организация — българските **лонджи** не сж били чужди на едни здрави демократични разбирания, което обстоятелство ги е предпазвало отъ вреденъ консерватизъмъ.

Те сж играли и ролята на оня предпазителенъ бентъ за българските занаяти, презъ който е била пускана струята отъ нови майстори, като, заедно съ техническите познания, те сж искали отъ новия майсторъ да докаже, че той презъ времето на своето калфуване самъ е препечелилъ нуждните му срѣдства за първоначалното обзавеждане на занаятчийската си работилница.

Те сж били и законниятъ защитникъ на българските занаяти предъ всички официални държавни власти и ако презъ всичкото време на турското робство тяхниятъ авторитетъ и тяхното качество на законенъ представителъ на българските занаяти е останалъ ненакърненъ, това се дължи преди всичко на тяхното свободно вътрешно самоуправление, на здравите принципи, които сж залѣгнали въ тяхната организационна практика и на непокварния характеръ на тяхните членове, за насаждането на които въ срѣдите на тяхния помощенъ персоналъ — те винаги сж бдели неуклонно. Пословицата: „Казана дума — хвърле те камъкъ“ е останала отъ тяхното време.

На тяхната пестеливостъ и предвидливостъ дължимъ и днесъ още десетки занаятчийски домове въ страната, които нѣкога сж били центъръ на организационния имъ животъ.

Съ освобождението на България, като по единъ знакъ, тая ценна организационна дейностъ на българските занаяти изчезва отъ българската обществена дейностъ и тоя процентъ въ историческото развитие на българските занаятчийски организации прекъсна една ценна приемственостъ въ българските занаяти. Днесъ ние приказваме и си спомняме за българските **руфети и лонджи** само като за единъ исторически фактъ, безъ да можемъ ползването отъ тия времена да го инжектираме въ живота на новите организации. Причините за това сж много.

Респектиранъ отъ голѣмото значение на старите български **руфети и лонджи**, българскиятъ законодател отъ

1898 година и отъ 1903 година, съ закона за уредбата на еснафитѣ и закона за организация на занаятитѣ и еснафскитѣ сдружения, се е опиталъ на ново да ги извика на животъ, като имъ запазилъ правата отъ времето на **Ахи Евранъ Вели** и като е допустналъ задължителното членуване въ тия организации, съ което на българскитѣ занаятчийски сдружения, противно на старитѣ усвоени традиции, се дава цехова форма. Много скоро, само за нѣколко години, тия български занаятчийски сдружения, недорасли за голѣмитѣ задачи, които имъ е възложилъ тогавашния законодателъ, биватъ отречени отъ самитѣ майстори и отъ българската общественостъ. Липсата на свободенъ корпоративенъ духъ, здравъ еснафски характеръ и по-високъ културенъ уровень, допринесоха много скоро за израждането на тия занаятчийски сдружения, които се използваха като срѣдство за предотвратяване всѣка конкуренция отъ по-младото занаятчийско поколение, оставяйки българскитѣ занаяти въ пълна назадничевостъ и далечъ отъ изискванията на времето.

Законодателятъ отъ 1910 година поставя занаятчийскитѣ сдружения на нови демократични начала и осигурявайки имъ едно напълно свободно вътрешно самоуправление, въ рамкитѣ на закона за О. П. З., оставя тия сдружения безъ сигурни приходи и безъ единъ смисленъ държавенъ контролъ, което пъкъ бѣше другата крайностъ на законодателствуване въ тая областъ.

И тия сдружения не можаха да изградятъ едно здраво вътрешно самоуправление и единъ центъръ на здрава и будна занаятчийска мисль.

Едва съ закона за занаятитѣ отъ 1. юний 1933 г. живота на тия занаятчийски организации се постави на едни по-здрави начала и макаръ, че имаше да се желае още нѣщо, можеше да се очакватъ доста добри резултати отъ тѣхната дейностъ. Оставаше да се осигурятъ здрави и постоянни финансови източници за тия занаятчийски сдружения, за да се даде по-добра възможностъ на настоятелствата имъ да развиятъ възложенитѣ имъ задачи отъ закона, защото безъ сигурни източници на срѣдства не е възможенъ единъ смисленъ организационенъ животъ.

Законодателятъ отъ 1933 год., осигурявайки за тия сдружения свободно вътрешно самоуправление, подчини ги на търговско-индустриалнитѣ камари въ страната като органи на Министерството на търговията, промишлеността и труда и като най-близки институти до тѣхъ въ следнитѣ отношения:

1. Утвърждаването на реорганизиранитѣ и на образуванитѣ занаятчийски сдружения бѣше право на камаритѣ. Съ това се гарантираше закономѣрността въ разпорежданятия на дружественитѣ устави.

2. Утвърждаването на настоятелствата и на контролнитѣ

комисии бѣше запазено като право на камаритѣ. Така се осигуряваше приемствеността въ тия дружествени органи, а освенъ това — на противодържавнитѣ елементи се слагаше преграда въ областта на занаятчийскитѣ сдружения.

3. Въ финансово и бюджетно-контролно отношение занаятчийскитѣ сдружения бѣха подчинени на камаритѣ. Така се осигуряваше правилното стопанисване на събранитѣ обществени сръдства въ каситѣ на тия сдружения.

Въ връзка съ тия постановления на закона за занаятитѣ Занаятчийскитѣ отдѣлѣ при Варненската търговско-индустриална камара организира веднага специална служба за занаятчийскитѣ сдружения и само за нѣколко месеца отдѣлътъ реорганизира 53 занаятчийски сдружения отъ района си и преведе въ известностъ имущественото състояние на други 155 сдружения, което възлизаше надъ 1,300,000 лв. по това време.

Преди това още, отдѣлътъ изготви специални безплатни формуляри за всички занаятчийски сдружения отъ района си, съ които се целѣше да се школуватъ членоветѣ на настоятелствата и контролнитѣ комисии къмъ единъ правиленъ вътрешенъ организационенъ животъ. Упѣжванията засѣгнаха канцеларскитѣ и отчетнически правила за такива сдружения. Сдруженията посрещнаха тая практика на камарата и постановленията на новия законъ съ голѣмо задоволство и разбиране.

Споредъ насъ, отъ гледището на цѣлостенъ организационенъ животъ на заетитѣ въ занаятитѣ лица, на тая законъ липсваха още специални постановления за организирането на занаятчийскитѣ ученици и по-специално на занаятчийскитѣ калфи. Макаръ че тия лица иматъ положението на занаятчийски ученици и макаръ че тѣхното правно положение е уредено отъ други постановления на закона за занаятитѣ, целесъобразно е и наложително бѣше, да се предвидятъ и създадатъ за тѣхъ съответни организации съ една смислена връзка, и зависимостъ отъ майсторскитѣ организации, защото тия бждащи майстори трѣбва да привикнатъ отъ ранни години на единъ смисленъ организационенъ животъ подъ общото ръководство на занаятчийскитѣ организации и подъ контролата на търговско-индустриалнитѣ камари, за да не търсятъ задоволяването на тая своя психическа нужда въ чужди на занаятитѣ организации.

Въ тѣй предвидения организационенъ животъ на българскитѣ занаятчий пропуснато бѣше въ закона за занаятитѣ да се стабилизира живота и дейността на общия занаятчийски съюзъ, който трѣбваше да бжде подчиненъ направо подъ контролата на Министерството на търговията, промишлеността и труда. Ако се запълнѣха тия и още нѣколко празноти въ съответнитѣ постановления на закона за занаятитѣ, неминуемо щѣше да последва едно равномерно и правилно развитие

на занаятчийските организации, които щѣха да бждат изградени като мощно сръдство за отстояване на общитѣ стопански интереси на българскитѣ занаятчи на държавна и национална почва и тѣ щѣха да станатъ центъръ на правилно разбрани занаятчийски интереси, отъ който щѣше да блика будна и нестихваща занаятчийска мисълъ — канализирана къмъ стопанско творчество, безъ опасни рискове за другитѣ стопански съсловия и държавата.

Тѣкмо въ периода на едно въодушевлено реорганизиране на занаятчийскитѣ организации настѣпи промѣна въ държавния ни режимъ и съ закона за професионалното организиране на съсловията и по-специално съ закона за занаятчийскитѣ организации се наложи едно ново реорганизиране на занаятчийскитѣ сдружения, което по начини и форма изхождаше отъ чужди на занаятчийското съсловие традиции.

На камаритѣ никога не е липсвало куража да заявятъ кждето трѣбва, какви сж били тѣхнитѣ схващания по целесъобразното организиране на съсловията, обаче, органитѣ на нѣкогашната обществена обнова, не се вслушаха въ препоржкитѣ на камаритѣ макаръ че, като непосредствено свързани съ организационния животъ на съсловията, тѣ имаха много ценни опити и наблюдения. Изключение може да се прави тукъ само за работническото съсловие.

Ние мислимъ, че ако се бѣше пристѣпило къмъ организирането на стопанскитѣ съсловия направо съ занаятчийското съсловие, а не съ работническото, кждето нѣмаше никакви традиции и практика, щѣха да се избѣгнатъ много излишни престаравания въ обекта на професионалното организиране на съсловията, защото, което евентуално е редно за работническото съсловие, поради много причини и обстоятелства, не всѣкога може да се отнася и за другитѣ съсловия, кждето имаше набранъ опитъ, практика и наблюдение.

Споредъ насъ, не трѣбваше да се допуска професионалното организиране на занаятчийския помощенъ персоналъ (занаятчийски ученици, калфи и несамостоятелни майстори) къмъ работническото съсловие, защото отъ наблюденията ни е установено:

1. че смѣсенитѣ работнически сдружения съ нищо не могатъ да доближатъ организацията си до обективнитѣ професионални нужди на занаятчийскитѣ работници, тъй като това е нито по тѣхнитѣ сили, нито пъкъ съществува за тѣхъ една установена връзка съ институтитѣ, които могатъ да имъ бждатъ полезни въ областта на нуждитѣ на занаятчийскитѣ ученици и калфи.

2. Личното възнаграждение на занаятчийския ученикъ и калфа трѣбва да има секундерно значение за тѣхъ. Премиерното въ случая е — професионалната ориентация, занаятчийската просвѣта и правилното развитие въ занаята,

защото се готвят не за постоянни квалифицирани работници, а за самостоятелни майстори — стопани.

Едно смѣсено работническо сдружение, въ каквото членуватъ повечето занаятчийски ученици и калфи, не може да се доближи до тия задачи, защото за това винаги ще липсва едно правилно разбиране. Тѣзи сдружения, дотолкова, доколкото нѣкъде сж създали организационенъ животъ, поставятъ на преденъ планъ икономическитѣ интереси на своитѣ членове и отъ тази гледна точка разглеждатъ отношението на своитѣ членове съ майсторитѣ имъ. Преждевременно се култивира въ занаятчийския ученикъ една пакостна самонадеянностъ и самостоятелностъ спрѣмо майстора, която ще има много вредни послѣдствия при практическото обучение на занаятчийскитѣ ученици и при приемствеността въ занаятитѣ.

Съ огледъ на новото административно дѣленіе на страната се създадоха редица върхнини организации, като околийски синдикати, областни общности и браншови съюзи на които не можахъ да се дадатъ полезни задачи, нито да се осигурятъ достатъчно сръдства за сществуване. Очевидно, не се е държало смѣтка отъ законодателя за много нѣща, защото поставенитѣ обекти за законо регламентиране не сж били добре познати. Дойде се до комични положения. Разстроиша се много браншови сдружения поради липса на максималния брой членове. На много мѣста, безъ никаква организациона връзка, се създадоха общи занаятчийски сдружения, безъ доброволно изразена воля за членуване и поради малкия брой на членове въ околията тѣмъ имъ се възложи и ролята на околийски синдикати. Забрави се, че занаятчийскитѣ организации всѣкога ще страдатъ отъ много недѣзи, докато ще трѣбва да обгръщатъ всѣки, който е занаятчия, безъ да се обръща внимание на неговата честностъ, трудолюбие и други морални изисквания. Отъ такъвъ занаятчия се заразяватъ и здравитѣ елементи на организацията. Отиде се едва ли не до принудителното организиране на занаятчийското съсловие. Такива занаятчийски организации не можеха да развиятъ нѣкаква особена организационна дейностъ отъ полза за членоветѣ и занаятитѣ имъ.

Ние сме въ състояние да твърдимъ, че ако камаритѣ не бѣха се притекли на помощъ на Дирекцията на обществената обнова при професионалното организиране на занаятчий и търговци, сигурно щѣше да се дойде на много мѣста въ България до нежелателни сцени и прояви.

Държавниятъ контролъ се изрази само по отношение утвърждаването на членоветѣ отъ ръководнитѣ тѣла и надзорни съвети при пълна липса на нѣкакви ясно изразени ръководни начала, тактъ и умение.

На тъй назначенитѣ членове отъ ръководнитѣ тѣла и надзорнитѣ съвети и особено на секретаритѣ на занаятчий-

скитъ сдружения, чиито назначаване е право на централната власт, се гледа на много мѣста като на лица, чужди за занаятчийскитъ срѣди. Ясно е, че и тамъ кждето попаднаха добри занаятчий вѣ тия тѣла, тѣ бѣха спънати въ своята работа отъ недовѣрието на своитѣ колеги. Нѣма защо да се крие, че служебнитѣ лица, които имаха право да утвърждаватъ членоветѣ на ръководнитѣ тѣла и надзорнитѣ съвети, на много мѣста и въ много случаи, въ зависимостъ отъ духовния и културенъ уровеньъ на служебното лице, се престраваха, оказвайки недовѣрие на вота на общото събрание, като назначаваха, мимо всѣко здраво ръководно начало, не проявили се до сега лица. Примѣри има за това много и достатъчно е да се прегледатъ учредителнитѣ книжа на нѣколко сдружения, особено отъ провинцията, които ще потвърдятъ тукъ казаното.

Не трѣбваше да се предвижда въ закона скъпо платениятъ секретарски институтъ еднакво за всички занаятчийски сдружения, особено като се има предвидъ, че секретаръ-касиерскиятъ институтъ е душата на сдружението, че той трѣбва да има безусловното довѣрие на дружественитѣ членове и че опредѣлянето заплатата му трѣбва да бжде право на сдружението при корективно право на института, който утвърждава бюджета въ рамкитѣ на финансовитѣ възможности на сдружението. Сега има много бюджети на сдружения отъ които е видно, че съ заплатата на секретаръ-касиера се изчерпватъ $\frac{3}{4}$ отъ приходитѣ на сдружението. Можемъ да се запитае, запитватъ се и самитѣ занаятчий, кжде е еквивалента на тая материална жертва?

Споменахме за бюджетитѣ и въ това отношение можемъ да твърдимъ, че не всички сдружения иматъ редовно утвърдени бюджети и редовна отчетностъ и това което е по-важно лицата, които утвърждаватъ тѣзи бюджети, не познаватъ задачата си, не се ръководятъ отъ никакви правила и изходни точки и много рѣдко, и то не по тѣхна инициатива, се утвърждаватъ бюджети неразривно свързани предварително съ равномѣтката на предходящата финансова година. Ясно е, че тия операции на съответния органъ не могатъ да дадатъ нѣкакви полезни резултати.

И да дойдемъ до въпроса отъ тукъ, който е най-щекотливъ по настоящемъ въ занаятчийскитѣ срѣди.

Ние твърдимъ, че въ този моментъ, независимо отъ това иматъ ли занаятчийскитѣ сдружения или нѣматъ одобрени равномѣтки за отчетната година и утвърдени бюджети за предстоящата отчетна година, липсва каквото и да е финансовъ контролъ върху отчетността на занаятчийскитѣ сдружения. На много мѣста сж констатирани вече злоупотребления и засегнатитѣ занаятчий не знаятъ къмъ кои служебни лица да се отнесатъ за предотвратяването на поната-

тъшнитъ пакости отъ лицата, за които се е констатирало, че сж злоупотрѣбили дружествени сръдства. Има даже случаи, кждето надзорнитъ съвети, макаръ и по своеобразенъ начинъ, сж констатирали недвусмислено злоупотрѣбление на дружествени сръдства, обаче, нито знаятъ правилно да оформятъ констатираното злоупотрѣбление, нито пъкъ имъ е известно какъ понататъкъ трѣбва да постъпятъ.

Увѣрени сме, че има много нарушения и злоупотрѣбления които чакатъ своето откритие. Нищо не е въ състояние тъй много да разстрои вътрешния животъ на занаятчийскитъ сдружения, както липсата на увѣреностъ въ честността на секретарь-касиеритъ.

Що се отнася до едно смислено ръководство на работитъ на занаятчийскитъ сдружения и до установяването, дали ръководнитъ тѣла и надзорнитъ съвети проявяватъ нѣкаква сериозна и полезна дейностъ, такава каквата е предвидена въ съответнитъ закони, ние можемъ да твърдимъ, че всичко това липсва въ повечето занаятчийски сдружения, мимо разни заинтересовани твърдения. Въ много рѣдки случаи занаятчийтъ сж привързани неразривно къмъ своитъ организации отъ този видъ, отъ който ги имаме сега. За единъ обективенъ наблюдателъ това безспорно е така.

Отъ наблюденията си констатираме още, че на много мѣста сж утвърдени отъ съответнитъ органи, занаятчийски сдружения при липсата на достатъчно брой занаятчи и увѣрени сме, че за други сдружения, особено общи такива, ако при образуването имъ е набрано минималния брой майстори 50 души членове, въ тоя моментъ една внезапна ревизия не ще намѣри и половината отъ тия членове редовни къмъ сдруженията си.

Единъ другъ дефектъ на закона за занаятчийскитъ организации, който спъва нормалния животъ на сдруженията, е начина на набиране и разпредѣляне на задължителнитъ дружествени вноски. По начало, законодателя правилно е постановилъ, като е натоварилъ цѣлокупното бѣлгарско занаятчийско съсловие съ издръжката на занаятчийскитъ организации, защото добритъ резултати отъ тѣхната дейностъ въ края на краищата ще ползватъ всички занаятчи безъ разлика. Добре е постъпено, като е предоставено свободното членуване въ тия организации, обаче, при набирането и разпредѣлянето на тия вноски трѣбва да се даде предно мѣсто на браншовитъ и общи сдружения, за да се осигурятъ повече сръдства за тѣхнитъ мероприятия.

Като органи на търговско-индустриалнитъ камари при прилагането на закона за занаятитъ, занаятчийскитъ сдружения, съ много малко изключения въ този имъ видъ, при това състояние и при сегашното настроение, не могатъ да се използватъ за една сериозна и обективна работа. Камаритъ

не познаватъ вече, както по-рано, отблизо организационните качества на функционеритъ на тия сдружения, нито пъкъ могат да имъ оказатъ нѣкое решающе влияние. Нарушенията изъ районитъ на занаятчийскитъ сдружения по закона за занаятитъ се ширятъ безконтролно, на общинскитъ кметове не всѣкога може успѣшно да се възложатъ функции по прилагане на закона за занаятитъ поради много причини и затова тѣ трѣбва да си служатъ предимно съ свои органи, за което липсватъ достатъчно бюджетни срѣдства.

Завършвайки тъй поставената ни задача, макаръ и да не можахме да бждемъ напълно изчерпателни, налага ни се да споменемъ още следното:

Установено е, че вниманието на занаятчийскитъ организации е раздвоено неразумно въ две направления. По организационни въпроси тѣ трѣбва да търсятъ помощта и указанията на службата по организиране на професиитъ. По стопански въпроси тѣ трѣбва да се отнасятъ до търговско-индустриалнитъ камари или до Министерството на търговията, промишлеността и труда, чрезъ тѣхъ. А даже по смѣсени въпроси, тѣ трѣбва да се отнискатъ до своитъ върхни организации. Това раздвоение не дава никакви резултати, нито пъкъ може да се понася повече, тъй като циркуляцията на занаятчийскитъ въпроси до единъ желанъ центъръ не може да се осъществи по тоя начинъ. Занаятчийскитъ не сж въ състояние въ своитъ общи събрания да прокарватъ една граница при разглеждането на организационни и стопански въпроси и още по-малко е за тѣхъ да правятъ отдѣлни изложения по тия въпроси за разни институти. Обикновено, тѣ смѣсватъ тия въпроси и затова се намиратъ сега въ една безпѣтица.

Накрай, ние трѣбва да подчертаемъ, че се налага реорганизирането на нашитъ занаятчийски сдружения, ако се желае тѣ да станатъ една истинска национална твърдина, и ако искаме тѣ да станатъ центъръ на истинска здрава национална будна занаятчийска мисълъ, която всѣкога свободно да може да се канализира до меродовнитъ държавни органи.

Ние не отричаме нуждата отъ единъ държавенъ контролъ, специално за недопускане на „политическа ересь“ въ срѣдитъ на организираното занаятчийско съсловие, но тоя контролъ не бива да се изразява грубо и въ отнемане възможността на свободно проявена здрава и будна занаятчийска мисълъ, нито пъкъ да ограничава правото на свободното вътрешно самоуправление, защото това най-малко може да се понася отъ българския занаятчия, който може да гледа на една многовѣковна занаятчийска организационна дейность която е гордостъ за племето ни.

Имаме достатъчно основание да вѣрваме, че допуснатитъ

гръшки и несъобразности при досегашното организиране на занаятчийското съсловие сж добре познати на меродавните фактори и дано тѣ бждат взети подѣ внимание при предстоящото измѣнение и допълнение на закона за занаятчийските организации. Повдигаме тия въпроси съ единичното желание, да бждемъ полезни при тѣхното правилно уреждане, което ще бжде само отъ полза за българските занаятчии и за съсловния миръ въ държавата ни.

Стопанска хроника.

Австрия. Станала е размѣна на писма между Българската царска легация и Австрийското Министерство на външните работи, чрезъ които се установява безмитенъ вносъ на туристически пропаганденъ материалъ въ двете страни. Това споразумение е влѣзло въ сила отъ 11 май т. г.

— о —

Англия. Английската легация съобщава, че съгласно последното измѣнение на Наредбата отъ 1937 г. относно вноса на растения, влѣзла въ сила на 12 априлѣ т. г. съ което се забранява внасянето въ Англия и Уелсъ отъ чужди страни на живи растения отъ хризантеми и части отъ тѣхъ за посаждане, съ изключение на семена, освенъ съ разрешение на Министерството на земледѣлието и риболовството. Да се има предвидъ, че съгласно тази наредба, свидетелството, което трѣбва да придружава пратката, отъ растения, или части отъ тѣхъ трѣбва да съдържа увѣрение, че последната не съдържа нинакви растения отъ хризантеми. Това увѣрение не се изисква само когато пратката съдържа изключително картофи. Това постановление се прилагало и по отношение на Шотландия и Северна Ирландия.

— о —

Гърция. Съ наредба на Министерството на финансите № 4 отъ 5. I. 1937 г., оповестена въ Гръцкия държавенъ вестникъ бр. 2 отъ 7. I. с. г., сж постановени следните подробности относно изискването внасяните стоки да се придружаватъ отъ свидетелства за произходъ:

За доказване произхода на внасяната стока, необходимо за опредѣляне начина (размѣра) по който трѣбва да бжде обмитена, съ огледъ на постановленията на чл. I ал. 1-ва отъ 22. XII. 1923 г., се изисква свидетелство за произходъ, съ точно опредѣлено съдържание. Свидетелствата за произходъ трѣбва да бждатъ представяни въ деньтъ на обмитването на

стоката. По изключение, по искане на вносителя, може да се разреши допълнителното представяне на свидетелството въ срокъ най-много отъ два месеца.

Валидни сж свидетелствата за произходъ, издадени отъ търговскитѣ камари или гръцкитѣ консулски власти въ страната на произхода.

Съгласно сжщата наредба, мѣстопроизхода на внасяния добитѣкъ може да се удостоверява и съ придружаващото вноса ветеринарно-полицейско свидетелство. Въ случай че свидетелствата за произходъ въ дадена страна трѣбва да бждатъ визирани отъ гръцкитѣ консулски власти, то и ветеринарно-полицейскитѣ свидетелства, които замѣстватъ свидетелствата за произходъ, трѣбва да бждатъ визирани по сжщия начинъ.

—о—

Министерството на търговията, промишлеността и труда съобщава, че курса на металическата драхма за преизчисляване на вноснитѣ мита, отъ 24. VI. т. г. е измѣненъ както следувъ:

1) Намаленъ е отъ 15 на 11 за фасула (м. ст. 9-а), лещата (м. ст. 9-е) и захаръта (м. ст. 28);;

2) Увеличенъ е курса на металическата драхма

а) отъ 15 на 20 за дървения строителенъ материалъ отъ елха, боръ и букъ — биченъ (м. ст. 45-с и 45-д);

б) на 25 за всички стоки, за които бѣ предвиденъ курсъ 22 (съ изключение само на митн. ст. 97 — машини и 99 — машинни части). Между засѣгнатитѣ стоки отъ интересъ за насъ сж: картофи — м. ст. 9-к, хидравлическа варъ, цементъ — м. ст. 57-д;

в) на 36 за стокитѣ, за които бѣ предвиденъ курсъ 25 или 30, между които сж:

всички видове меса: прѣсно овчо, свинско, говеждо или приготвено: шунка, салами, суджуци (м. ст. 2). —

консервираии зеленчуци — м. ст. 9-ж;

плодове и зеленчуци — м. ст. 12 и 13.

Растителни масла: сусамово, памучно, фѣстъчно, ленено и непоименовани включително слънчогледовото — м. ст. 17.

Спиртъ м. ст. 24; меласа — м. ст. 33; мармеладъ — м. ст. 35-к; кожарски издѣлия — м. ст. 41; Етерични масла, розово масло — м. ст. 163.

Настоящото съобщение е ограничено само въ стокитѣ, които евентуално биха интересували България за вносъ въ Гърция.

—о—

Италия. Съгласно единъ декретъ, публикуванъ въ „Газета Уфициале“ № 122 отъ 28. V. т. г., Италианското правителство продължава действието на намаленитѣ мита за

вносът на живи свини до 31 юлий т. г. Тъзи намалени мита сж установени както следва:

Ст. 11 — Свини на тегло:

а) до 20 кгр.	120 лири на глава
б) надъ 20 и до 110 кгр.	200 лири на глава
в) надъ 110 кгр.	60 лири за 100 кгр.

—о—

Споредъ сведения отъ Българското генерално консулство въ Милано Министерския съветъ въ Италия е одобрилъ проекто-закона съ който се възпроизвеждатъ постановленията на декрета-законъ отъ 8. IV. 1936 г., относно валоризирането на произведенитъ въ страната (Италия) пашкули.

Съ този законъ на производителя се осигурява минимална цена отъ 7 лирети на килограмъ жълти пашкули въ прѣсно състояние, търговска стока — срѣдно качество и 7.50 лирети за килограмъ бѣли пашкули. Къмъ този размѣръ на ценитъ следва да си прибавятъ още 0.70 лирети на килограмъ за пашкулитъ, които производителигъ ще доставятъ следъ изсушаването и сортировката.

Новиятъ законъ е валиденъ въ продължение на 5 години, начиная отъ пашкулната кампания презъ 1937 година.

—о—

Полша. Съ наредба отъ Министерството на финанситъ въ Полша, оповестена въ Полския държавенъ вестникъ № 34/268 отъ 1 май т. г. се постановява събирането на намалено мито при вноса на следнитъ стоки:

Митн. ст. 82 — 5. Чушки сушени, несмлѣни, за понататъшно преработване—намаление съ 5% отъ авт. мито
Остава мѣродавно договорното мито
отъ 90 злоти за 100 кгр. понеже е
по-низко отъ намаленото съ 5%

автономно мито;

Митн. ст. 89 — 1. Лѣковити растения (билки)
и части отъ тѣхъ, нераздробени —
намаление съ 20% отъ авт. мито
т. е. митото 200 злоти намалено
съ 20%, остава 160 злоти за 100 кгр.

Митн. ст. 134 — 2. Четина, почистена, за индрстр.
цели — намаление съ 35% отъ авт. мито
т. е. митото 60 злоти, намалено съ 35%,
остава 21 злоти за 100 кгр.;

Митн. ст. 134/3 Четина черна, за индустриални
цели — намаление съ 20% отъ авт. мито
т. е. митото 150 злоти, намалено съ

- 20%, остава 120 злоти за 100 кгр.;
- Митн. ст. 493 — Овчи кожи, сурови, обезкосмени, съ
намаление 50% отъ авт. мито
т. е. митото 25 злоти, намалено съ
50%, остава 12'5 злоти за 100 кгр.;
- Митн. ст. 503 — 1. Кози и ярешки кожи, растително
дjbени, небоядисани, съ тегло на кожата
до 2 кгр. — съ намаление 40% отъ авт. мито
т. е. митото 1600 злоти, намалено съ
40%, остава 960 злоти за 100 кгр.;
- Митн. ст. 515 — Кожени отпадъци, обезкосмени, за
добиване на туткалъ, намаление съ 10% отъ авт. м.
т. е. митото 50 злоти, намалено съ 10%
остава 45 злоти за 100 кгр.
- Митн. ст. 23 — Зарзалеви кокички —
намаление съ 40% отъ авт. мито
Остава мърдавно договорното мито
отъ 20 злоти на 100 кгр. понеже е
по-ниско отъ намаленото съ 40%
автономно мито.

Митническите власти обмитватъ гореозначените вносни
стоки съ намалените мита, или допускатъ вноса имъ безъ
мито, съ разрешение на Министерството на финансите, по
условията които сж предвидени за безмитния имъ вносъ.

Въ въпросната наредба сж изброени повече стоки, на
които се удобрява намаление на вносите мита. Въ настоя-
щето извлечение сж поместени само стоките, които пред-
ставляватъ интересъ за България.

—o—

Съ окръжно предписание на комисията за девизите въ
Полша, оповестено въ Държавенъ вестникъ на Полската ре-
публика № 11 отъ 30. IV. 1937 г. сж поставени следните
предписания относно условията за извършване преводи на
внесените въ Полша стоки:

**Лица, правоямеюци да получатъ разрешение за
изплащане вноса на стоки**

Искания за разрешение за издължаване на внесени
стоки могатъ да подаватъ:

а) Лица или фирми, които извършватъ вноса и на чи-
ето име е издадено разрешението за вносъ отъ Министер-
ството на търговията и индустрията; или разрешението за
ползуване съ благоприятствено мито или за освобождаване
отъ мито;

б) Лица или фирми, които, въз основа на особено
разрешение издадено отъ девизната комисия, сж добили

правото да инкасирватъ вземанията въ вътрешността на страната за смѣтка (въ полза) на лица въ чужбина;

в) Лица или фирми, които, възъ основа на завѣрки въ разрешеніята за вносъ, или на потвържденията на търговско индустриалнитѣ камари, сж правоимеющи да извършватъ преводи.

II

Срокъ за искане разрешение за изплащане вноса

Исканията за издължение вземанията за внесени въ Полша стоки следва да се представятъ чрезъ посредничеството на девизната комисия не по-рано отъ единъ мѣсець отъ падежа за плащането, освенъ ако заинтересованиятъ не поиска изплащането на девизитѣ да се извърши на по-късна дата. Разрешението за изплащане на девизитѣ се дава по правило следъ вноса на стокитѣ, за удостоверение на което служи квитанцията за платенитѣ мита.

Допустими сж изключения за следнитѣ случаи:

а) Ако вносътъ се извършва следъ предварителенъ преводъ на предплащането;

б) Ако стоката се внася въ свободната митническа зона въ Гдиня или въ Данцигъ, или въ митническия антрепозитъ;

в) Ако експортъора отъ чужбина изпрати въ девизната банка или въ транспортната фирма документитѣ за инкасо или ако се представи акредитивъ за заплащане;

г) Ако вносителя поиска откриването на рамбурсъ въ полза на доставчика отъ чужбина.

III

Размѣри и форма на изплащанията

1. Изплащанията обхваща:

а) стойността на стоката, установена на мѣстоизплащането;

б) Разходите по доставката на стоката въ Полша, при условието че разходите, извършени въ чужбина, сж понесени отъ изпращача.

2. Изплащането се извършва въ полза на непосредствения доставчикъ или въ полза на означеното отъ него друго лице; при спазването особенитѣ предписания, опредѣлящи начина на платежитѣ на стокообмѣната между Полша и страната на доставчика, или на мѣстопроизхода (напримѣръ клирингови страни).

3. Преводътъ на вземането за внесена отъ чужбина стока може да се извърши и въ равностойна друга валута, вмѣсто въ валутата въ която е издадена фактурата.

4. Изплащането на вземанията за внесени въ Полша стоки може да се извърши по следните начини:

- а) съ преводъ въ чужбина;
- б) съ изплащане по една свободна чуждестранна смѣтка;
- в) съ издаване на записъ на заповѣдь;
- г) съ изплащане въ вѣтрешността на страната;
- д) съ издѣлжение отъ актива на вносителя, притежаванъ въ чужбина, подъ контролата на девизната банка.

V.

Документи.

При депозиране исканията за издѣлжение вземанията за вноса на стоки трѣбва да се представятъ следните документи:

1. Оригиналната фактура (евентуално про-форма фактура);
2. Митническата квитанция за платенитѣ вносни мита;
3. Копие отъ разрешението за вносъ на девизната банка.

VI

Отпускане на валута.

Отъ девизнитѣ банки се удовлетворяватъ исканията за валута за изплащане вносни стоки, ако съвокупното задѣлжение не превишава 3000 злоти за една доставка на денъ и за единъ клиентъ. По-голѣми задѣлжения, надъ 3000 злоти се удовлетворяватъ отъ девизната комисия.

Всички документи, изискуеми за отпускане валута за изплащане на извършенъ вносъ, се представятъ въ оригиналъ.

—o—

Ромѣния. Както е известно, начиная отъ 1 май т. г. Ромѣния увеличи съ 15% желѣзопѣжитнитѣ си тарифи за стоки и съ 10% за пѣжитницитѣ.

Вследствие постѣпкитѣ на Българската царска легация въ Букурещъ, Ромѣнската главна дирекция на желѣзницитѣ е постановила по отношение на българскитѣ транзитни пратки предназначени за Чехославия, да се прилага тарифата съ увеличение само 8%.

Сточната тарифа съ Полша щѣла да престане да е въ сила отъ 1 юлий т. г. Още отъ сега, обаче се водѣли преговори за уреждане въпроса. Въ тѣзи преговори щѣлъ да участвува и единъ представител на Б. Д. Желѣзници.

—o—

Унгария. Главната дирекция на митницитѣ въ Унгария съ наредба № 43647/II отъ 1937 г. е съобщила всички раз-

поредби относно изискуемитѣ свидетелства за произходъ, които следва да се представятъ при обмитването на вносите въ Унгария стоки.

Съгласно тази наредба унгарскитѣ митнически власти ще признаватъ като автентични само издаванитѣ отъ българскитѣ митнически власти или отъ търговско-индустриалнитѣ ни камари свидетелствата за произходъ (§ 12). Въз основа на постигнато споразумение, тѣзи свидетелства сж освободени отъ задължението да бждатъ завѣржавани отъ унгарскитѣ консулски власти въ страната (§ 11).

Свидетелствата за произходъ могатъ да бждатъ издадени или на езика на страната вносителка или на езика на страната износителка, обаче, митническитѣ власти въ страната вносителка, въ случай на съмнение, иматъ право да поискатъ да се представи преводъ отъ оригиналното свидетелство. Валидността на свидетелствата трае 6 месеца отъ датата на издаването имъ (§ 14).

Въ наредбата сж изброени стокитѣ, чието обмитване при вносъ въ Унгария е допустимо само съ представяне на свидетелство за произходъ. Между тѣзи предвидени стоки, отъ евентуаленъ интересъ за вносъ отъ България сж:

митн. ст. 77 — прѣсни ябълки
 „ „ 385 — туткалъ всѣкакъвъ отъ животински произходъ
 „ „ 379 — фурнири
 „ „ 603 — килими
 „ „ 737 — пера (перушина)

За подпадащитѣ подъ режима на разрешенията за вносъ стоки не се изискватъ свидетелства за произходъ, ако за тѣхното обмитване не е нужно специално разрешение.

—о—

Франция. Французката легация въ София съ Вербална нота № 154 отъ 7 май т. г. е съобщила размѣра на контингентитѣ за вносъ на нѣкои български стоки презъ четиритѣхъ тримесечия на 1937 година.

Нашитѣ контингенти ще се изчисляватъ въ проценти отъ общитѣ (глобални) тримесечни контингенти, както е показано по-долу:

	Въ % отъ глобалнитѣ тримесечни континг.			
	I трим.	II трим.	III трим.	IV трим.
Заклани птици	3	3	3	3
Яйца	3	3	3	3
Сирене—кашкавалъ	0.75	0.76	0.75	0.75
Ябълки	0	0	1	0.50
Орѣхи въ черупки	5	5	5	5
Орѣхи безъ черупки	5	5	0	0

Лукъ	1	1	1	10
Чесновъ лукъ	1	0.25	1	0
Слънчогледови кюспета	5	5	5	5

Всички наши стоки, попадащи понастоящемъ подъ режима на контингентирането, ще се внасятъ въ Франция по минималната митническа тарифа.

Допълнителнитъ контингенти ще бждатъ опредѣлени извънъ редовнитъ такива, изброени въ горната таблица.

Вносътъ въ Франция на конопъ и орѣхови трупи е свободенъ.

Камарата държи на разположение таблицата за глобалнитъ французски контингенти за 1936 г., отъ които се изчисляватъ контингентитъ за съответнитъ тримесечия на 1937 година.

—о—

Чехославия. Министерството на търговията, промишлеността и труда съобщава следния списъкъ на стоки, които могатъ да се внасятъ въ Чехославия само съ разрешение на Министерството на търговията въ Прага:

	Такса въ % отъ стойността
митн. ст. № 4—Пиперъ млѣнъ	$\frac{1}{2}$
21—Меласа	$\frac{1}{2}$
22—Тютюнъ на листа и тютюневи издѣлия — разрешения за вносъ се издаватъ отъ Министерството на финанситъ	—
23—27—Пшеница, ржжъ, ечемикъ, овесъ, царевица	1
29—31—Просо, фасулъ, леща	$\frac{1}{2}$
31—в—Соя	безъ такса
32 —Фий	$\frac{1}{2}$
33—Брашно	1
34—Оризъ — лющенъ и неолющенъ	$\frac{1}{2}$
35—Грозде въ прѣсно състояние	$\frac{1}{2}$
36—Орѣхи зрѣли	$\frac{1}{2}$
37—Овощия — неособено поименовани	$\frac{1}{2}$
38—Сливи сушени	$\frac{1}{2}$
39—Мармеладъ сливовъ, безъ захаръ	$\frac{1}{2}$
41—Лукъ кромидъ и чесновъ	$\frac{1}{2}$
43—а—Зеленчуци неособено поименовани: краставици, любеници, пъпеши, домати	$\frac{1}{2}$
б—Обикновени зеленчуци	$\frac{1}{2}$
45—Рапица и подобни маслени семена	$\frac{1}{4}$
46—Маково семе	$\frac{1}{2}$
68—Овце и кози (кочове, овни и пърчове)	$\frac{1}{2}$
69,70—Агнета, ярета и свини	$\frac{1}{2}$
73—Трици всѣкакви	$\frac{1}{2}$
79—Яйца	$\frac{1}{2}$

85—Пера (пухъ) отъ птици	1/2
86—Мехури и черва, мокри и солени	безъ такса
88—Масло прѣсно, солено или топено	1/2
89—Свинска масъ, сурова или топена	1/2
104—Растителни масла, слънчоглед., сусамово безъ такса	
109—Вино	1/2
118—Суджуци месни	1/2
119—Сирене	1/2

За тарифни статии № 79 до 89 и № 118 и 119 мѣро-
давенъ е синдиката за търговия и вносъ на животни и жи-
вотински продукти.

237—в— Килими, съ възли 10%

653—Трици, къспе и оризови млѣвни отпадъци 1

Въ току що изброенитѣ стоки сж упомѣнати само сто-
китѣ, които сж отъ интересъ за евентуаленъ вносъ отъ Бълга-
рия. Въ сжщностъ списъкътъ съдържа много по-голѣмъ
брой стоки.

—о—

При вносъ на плодове въ Чехославия, освенъ следва-
щото се вносно мито се събира пашаленъ данъкъ върху
оборота въ следнитѣ размѣри:

36-а. Прѣсни, таблени (столови) овощия:

1. Праскови — 75 кр. ч. за всѣки 100 кгр. обмитваемо
тегло.

2. Ябълки, круши, дюли — 75 % върху стойността,
вкл. митото и транспортнитѣ разноси до границата.

3. Ягоди — по 150 кр. ч. за всѣки 100 кгр.

4. Зарзали — по 60 кр. ч. за всѣки 100 кгр.

5. Сливи а) отъ 1. VIII до 31. III насипани въ сандъчета,
полусандъчета, кошчета или решетъчни сандъчета, съ брутно
тегло до 20 кгр., сжщо и когато вътрешнитѣ имъ стени сж
облечени съ книга,

по 15 кр. ч. за 100 кгр.

б) други по 30 кр. ч. за 100 кгр.

6. Череши и вишни по 60 " " " " "

7. Други по 75 " " " " "

36-б. Други овощия неопаковани, или въ човали:

1. Ябълки, круши и дюли въ насипано състояние (рен-
фуза):

а) съ удостовѣрение отъ търговско-занаятчийска камара,
че сж предназначени за идустириално преработване — 45 %
отъ стойността включително митото и транспортнитѣ раз-
ходи до границата;

б) Други — 75% отъ стойността, включително митото
и транспортнитѣ разходи до границата.

2. Ябълки, круши и дюли, насипани въ торби — 7.5 % отъ стойността, включително митото и транспортнитѣ разходи до границата.

3. Сливи и други, неупоменати въ точка 1 и 2 овоция:

а) Сливи и нѣмско грозде — 15 кр. ч. за 100 кгр. обмитваемо тегло.

б) Други — 75 кр. ч. за 100 кгр. обмитваемо тегло.

37-в. Други овоция, опаковани по другъ начинъ:

1. Ябълки, круши и дюли — 7.5 % отъ стойността, включително митото и транспортнитѣ разходи до границата.

2. Сливи и нѣмско грозде — 15 кр. ч. за 100 кгр. обмитваемо тегло.

35-а Десертно грозде:

а) Внесено отъ 1. II. до 31. VII — 105 кр. ч. за 100 кгр. обмитваеми.

б) Внесено отъ 1. VIII до 31. I. — 60 кр. ч. за 100 кгр. обмитваеми.

Югославия. Югославянската легация въ София е уведомила Министерството на Външнитѣ работи и на изповѣданията, че съгласно чл. 4 точка 4 на правилника № 50. 570/II отъ 10. VIII 1935 г. относно вноса и транзита на живи билки и части отъ растения, било необходимо въ удостоверенията за здравословното имъ състояние. издавани отъ съответнитѣ власти, да се отбелязва видътъ и количеството на живитѣ растения.

— о —

Югославянската легация, съ вербална нота до Министерството на външнитѣ работи и на изповѣданията е съобщило следнитѣ измѣнения по службата за контрола на семената на културнитѣ билки (решение № 1896/II отъ 8- IV. 1937 год.):

1. „Вътрешно движение“ — всѣки продавачъ на конопено семе е длъженъ, по искане на купувача, да му издаде писмена гаранция за сигурността и чистотата на вида на семето което му е продалъ;

2. „Вносъ на семена“ — конопеното семе, което се внася отъ чужбина, трѣбва да бѣде придружено отъ свидетелство, издадено отъ държавнитѣ земледѣлски контролни учреждения на страната, отъ кждето това семе се внася, съ обозначение вида на семето и гаранцията за чистотата на съответния видъ, както и дали сщщото семе е за произвеждане на високъ конопъ за получаване на влакна, или е отъ низкъ сортъ за добиване на семена.

Съ цель да се насърдчи туризъма въ страната, Югославия създава „туристически динари“ (вербална нота на Югославянската легация въ София отъ 18. V. т. г.) На Югославянската народна банка е дадено разрешение да купува свободнитѣ девизи по специални курсове. Условиата за купуването на тѣзи девизи, съ цель да се създадатъ „туристически динари“, сж следнитѣ:

1. „Туристически динари“ продава срещу свободни девизи само Народната банка, по установена база за английската лира, и то само чрезъ упълномощени за цельта учреждения;

2. Упълномощенитѣ учреждения могатъ да набавятъ „туристически динари“ изключително за смѣтка на чуждестраннитѣ банкови и туристически учреждения и то по цена не по-низка отъ 250 динара за една английска лира:

3. Мѣстнитѣ упълномощени учреждения не могатъ да продаватъ туристически динари направо на чужди туристи, тъй като туристически динари могатъ да се доставятъ само въ чужбина, при нѣкои кореспонденти на югославянскитѣ упълномощени учреждения;

4. Изплащане на туристически динари на чужденци може да става само чрезъ представяне паспорти, и то въ размѣръ до 12,000 динари на лице месечно, най-много на части отъ по 4000 динари месечно.

Разни съобщения.

Българското царско генерално консулство въ **Хамбургъ** дава следнитѣ сведения за нѣкои интересни за насъ артикули на тамошния пазаръ (къмъ 4 юний т. г.)

Домати. Презъ последнитѣ седмици на Хамбургския пазаръ пристигатъ редовно значителни количества домати, внасяни отъ Канарскитѣ острови. Праткитѣ сж предимно съ дребна стока, опакована въ щайги отъ 10 кгр. нето, като всѣки плодъ е обвитъ въ тънка хартия и поставенъ между лекъ талажъ. Качеството на канарскитѣ домати е срѣдно и не напълно задовольава вкуса на консуматоритѣ. Въпрѣки това, поради липса на конкурентна стока, търсенито имъ е голѣмо и всички пристигнали количества се пласиратъ незабавно.

Довозитѣ отъ Холандия, които по качество превъзхождатъ канарскитѣ сж незначителни и не указватъ влияние върху пазаря:

Хамбургскитѣ вношители очакватъ нови пратки съ ка-

нарски домати, съ които ще може да задоволят нуждите на пазаря през следващите 2 — 3 седмици. Сезонът на домати в Канарските острови все така е към края си и по-късно, когато започват довозите от България, други пратки от там не могат да се очакват.

Днешните пазарни цени (на 4, юний) на едро сж:

Канарски домати — щайга 10 кгр. нето Рм. 4.50 — 5.50

Холандски домати, 100 кгр. „ 50.— — 55.—

Лукъ. Пристигнаха първите пратки от египетски лук, който е отдавна познат на тукашния пазар и намира добър пласмент. Доставка се извършва при сравнително ниски цени — 6 до 6.20 Рм. за 50 кгр. необмитена стока, сифъ Хамбургъ.

Предвид усилените закупувания за нуждите на войската, вносителите и търговците на едро можаха да получат само малки количества от внесените партии. Търсенето на този артикул продължава.

Сушени сливи. Напоследък се сключиха сделки за етовирани югославянски и ромънски сушени сливи от реколтата 1936 г. Югославянските сливи получиха: за 50 кгр. нето, обмитени, франко склад пристанището, в каси от 25 кгр., 70/75 броя — Рм. 32.95/100 броя — Рм. 30; 100/120 броя — Рм. 28.

В каси от по 12.5 кгр. сжщите качества получават 50 пфенига повече. Двойно етовирани, в човали от 100 кгр., сжщите качества получават съответно: Рм. 30.50, 28.50, 26.50 за 50 кгр.

Ромънските етовирани сливи се пласират при сжщите условия: в каси от 25 кгр. 120/130 броя — Рм. 23.50; в каси от 12.50 кгр. 120/130 броя — Рм. 24; в чували, сжщата стока — 22 Рм.

—о—

Българската царска легация в Буенос Айрес дава долните сведения за възможностите да се пласират следните български произведения:

Червенъ пиперъ.

Вследствие невъзможността да се достави червенъ пиперъ от Испания, някои търговци се опитаха да доставят такъв от България. Те се натъкнаха на пречката, че съставът на нашия пиперъ не отговаря на предписанията. Легацията направи постъпки пред съответното учреждение в смисъл да се ревизира това предписание, почиващо вероятно върху обикновените качества на испанския червенъ пиперъ. Тъй като тия постъпки не дадоха резултат, внасянето на нашия червенъ пиперъ ще бже възможно само ако

се постигне пригаждането му към следната формула:

Целулоза 21%, пепелъ всичко 8.5%, пепелъ неразтворима въ хлорна киселина 1%, етерни есенции 18%, максимална влажност 12%.

Сурова коприна

Отправени сж били до Легацията запитвания относно български фирми, търгуващи съ сурова коприна. По липса на други адреси Легацията е посочила само Българската земледѣлска и кооперативна банка и фирмата Константинъ Англиери, Венелинъ 17, София. Умоляватъ се заинтересованитѣ фирми, ако има такива, да съобщатъ адреситѣ си въ легацията или въ камарата, като изпратятъ и мостра отъ българска сурова коприна, за да бжде поставена на разположение на интересувачитѣ се въ Буеносъ Айресъ.

Джбови джги за бжчви

Сществува сжщо интересъ за джбови джги за бжчви. Интересътъ се отнася за конкурентноспособна стока въ по-голѣми количества. Сериозни фирми, наклонни да заведатъ преписка съ заинтересовани тамошни кжщи, да съобщатъ адреситѣ си направо или чрезъ камарата.

—о—

Търговския съветникъ въ Виена на нашия Експортенъ институтъ съобщава, че цената, която се плаща въ Виена за рацитѣ — тѣзи отъ нашитѣ рѣки и нѣкои наши езера, въобще сладководнитѣ, е доста привлекателна. Поради високитѣ цени, които могатъ да се получатъ, би могло да се предприеме искусствено развъждане на раци. Майки за размножение могатъ да се взематъ отъ Полша и Чехославия, отъ които страни се изнасятъ голѣми количества много вкусни и много търсени раци.

Виенскиятъ пазаръ е свикналъ на раци съ размѣри най-малко 10 см. и надъ 10 см., считано отъ предната частъ на главата до края на опашката, безъ крайнитѣ люспи. За раци надъ 10 см. могатъ да се получатъ 5 австрийски шиллинга, франко товарна гара въ България, съ максимумъ 10% умрѣли раци при получаването имъ въ Виена.

За да пристигнатъ рацитѣ въ добро състояние и за да нѣма голѣмъ процентъ умрѣли, трѣбва преди всичко, още преди опаковката въ България, да се отдѣлятъ всички раци, които вече сж останали лениви и замаяни. Останалитѣ раци следъ сортировката имъ, да се оставятъ да изсъхнатъ много добре и следъ това да се опаковатъ въ плетени кошове, каквито употребяватъ нашитѣ рибари. Рацитѣ се поставятъ въ тия кошове въ горски мжхъ, безъ всѣкаква вода и из-

лишна влага. Съвършено погрѣшно е намокрянето на мѣха, което се прави отъ желание да се освежатъ рацитѣ. Напротивъ, влагата въ мѣха и по рацитѣ предизвиква презъ време на транспорта затоплюване, което ще убие рацитѣ.

Вноса на раци въ Австрия е свободенъ. При вноса се плаща 80 златни крони мито за 100 кгр. и 8% оборотенъ и за кризата данъци.

—о—

Българската народна банка съобщава, че износа на вълнени парцали за странство може да стане при 10% свободни девизи отстъпени на Банката и 90% валута за компенсации. Банката ще разрешава износа имъ само при условие, че срещу 90% компенсации ще се внесатъ финни вълнени парцали.

—о—

Австро-българската търговска камара моли лицата които поддържатъ търговски връзки съ Австрия, да съобщатъ точнитѣ си адреси, а сжщо така и адреситѣ на австрийскитѣ фирми съ които сж въ връзка. Адресътъ на Австро-българската търговска камара е: София — ул. „Шипка“, 4.

—о—

Новиятъ гръцки консулъ въ Варна г. Петридисъ, е получилъ консулска юрисдикция и по отношение на гр. Русе.

—о—

Въ Амстердамъ е основана Холандска търговска камара за юго-източна Европа. Сжщата се отнесла до камарата съ молба да бжде въведена предъ по-главнитѣ банки, търговски и икономически институти въ страната ни. Умоляватъ подобнитѣ институти да ѝ изпращатъ редовно всичкитѣ си печатни издания и особено онѣзи, издадени на френски, нѣмски или английски езици. Адресътъ ѝ е: *Chambre de Commerce Neelandaise pour le Sud-est de l'Europe — Amsterdam. Z, Joh. Vermeerstrat 29.*

—о—

Министерството на търговията, промишлеността и труда — Дирекция на търговията, индустрията и занаятитѣ — централна служба по мѣркитѣ и теглилкитѣ, съобщава въ камарата съ писмо IV а/м 1172, отъ 17. V. т. г., че службата по мѣркитѣ и теглилкитѣ, констатира какво нѣкои отъ производителитѣ на растителни масла, мастила, вина, ликьори мая за сирене и пр. употребяватъ стъкла за пълнене на произведенията си, които не сж маркирани, обаче иматъ означения за вмѣстимостта. Така, констатирани сж фабрични стъкла пълни съ слънчогледово масло и други маслени

течности немаркирани съ марка „лъвъ“, а иматъ само фабрично означение на вмѣстимостъта 1 литъръ, обаче, стъклата не сж пълни до опредѣлената черта а сж въ по-малко съ 2.5 сантимиляра. Сжщо така е констатирана неправилно поставяне въ стъкларскитѣ фабрики чертата за означение 1 литъръ която и не отговаря на 1 литъръ, а е съ 1.5 сантимиляра по ниско. Има случаи и когато чертата поставена въ стъкларскитѣ фабрики е въ по-вече отъ 1 литъръ.

Понеже производителитѣ на растителни масла, мастила, вина, ликьори и пр. може би предполагатъ, че означената съ черта вмѣстимостъ е надлежно провѣрена отъ органитѣ по мѣрките и теглилитѣ, считатъ, че тѣзи означения сж вѣрни и се водятъ по тѣхъ при пълненето на шишета.

Ето защо, камарата Ви умолява да предупредитѣ производителитѣ на растителни масла, мастила, вина, ликьори и пр. при снабдяването съ стъкла да следятъ, щото сжщитѣ да бждатъ маркирани съ марката „лъвъ“ въ случай, че има означение на вмѣстимостъта, за да бждатъ сигурни, че стъклата сж надлежно провѣрени отъ органитѣ за мѣрките и теглилитѣ и че означената вмѣстимостъ е точна. Добре е сжщо така да се обърне вниманието на сжщитѣ производители, че съгласно чл. чл. 53, 54 и 55 отъ Закона за мѣрките и теглилитѣ, въ връзка съ чл. 30 отъ сжщия законъ, всички стъкла съ които се продаватъ съдържащи се въ тѣхъ течности, се считатъ за мѣрки и като такива подлежатъ на провѣрка отъ надлежнитѣ контролни бюра, следъ което се маркиратъ и се означава вмѣстимостъта имъ въ литри, а въ чл. чл. 92—108 отъ правилника за приложението на закона за мѣрките и теглилитѣ сж предвидени ония стъкла за пълнене съ течности, които ще трѣбва задължително да носятъ означение за вмѣстимостъта и да сж провѣрени отъ областнитѣ бюра по мѣрките и теглилитѣ.

Да се предупредятъ освенъ това и стъкларскитѣ фабрики произвеждащи стъкла, че тѣ следва да поставятъ означение за вмѣстимостъта на стъклата само въ случай, когато тѣзи означения сж провѣрени и маркирани отъ органитѣ на областнитѣ бюра по мѣрките и теглилитѣ.

Предложения и запитвания.

Фирмата Benjamin Blum, Haifa, P. O. B. 485, която се представя като дългогодишенъ деятелъ въ търговията съ зърнени храни, желае да влѣзе въ връзка съ солидни доставчици на зърнени храни и по-специално на слънчогледово семе.

Въпросната фирма предпочита кжци, които нѣматъ още свои представители за Палестина. Моли, заинтересованитѣ да се отнесатъ незабавно до нея, за да имъ даде необходимитѣ подробности за резултатната подготовка на настѣпващата кампания за слънчогледово семе и зърнени храни.

Фирмата кореспондира на френски, нѣмски и английски

За референции посочва:

Banco di Roma, Haifa.

Holand Bank Union, Haifa.

Tho Anglo-Palestine Bank Ltd., Haifa.

Chamber of Commerce and Industry, P. O. B. 176, Haifa

Consulat de Bulgarie, Tel-Aviv.

Société pour le Développement du Commerce en Orient Ltd. Mersine.

Фирмата Ditta Vincenzo de Gaetano — Malta — P. O. B. 313, желае да влезе въ връзка съ наши износители на добитъкъ.

За референции посочва:

Barclays D. C. O., Gracechurch Street branch, London & Valleta — Malta.

Bank of Malta, Valetta — Malta.

При поискване, камарата би се погрижила да събере сведения за въпросната фирма.

Гръцки фирми съобщаватъ, че тамошното правителство е разрешило вносъ на добитъкъ за 20 милиона драхми срещу размѣна на известни гръцки продукти за съответна стойность.

Точенъ списъкъ на тѣзи гръцки продукти нашето Министерство още не е съобщило. Обаче, две заинтересовани гръцки фирми:

Triand M. Fufas — Athènes, rue Efpolidos 2 i

Nie. A. Teghos; Athènes, Krationou street 11

предлагатъ размѣна: първата — на сѣрна и азотна киселина хидродородъ, суперфосфатъ, серистъ егъръ, и вжглища за обезцвѣтяване (Charbon Actif décolorant), а втората — колофонъ, терпентинъ и др. химически продукти, срещу български добитъкъ.

Фирмата Triand M Fufas посочва за референции Banque Commerciale de Grèce въ Атина.

* * *

Фирмата Robert Bobasch — Warnsdorf (Tchécoslovaquie)

чехославашка фабрика за имитации на кадифе и кожи, които се употребяват при производството на дрехи и обувци, желае да даде представителството си за България на солидни и дееспособни фирми.

Teikoku Sewing Machine Mfg. Co, Ltd. — Edobashi, Nihonbashi-ku, Tokyo, Japan, производителка на шевни машини и части, желае да влезе във връзка с подходящи търговски фирми, пласьори на шевни машини.

Регистрирани фирми във камарата.

Опр. № 101—11 май 1937 г. — Аптула Сабриевъ Фератовъ, с. Тод. Икономовъ, Ново-пазарско — търговия на дребно съ бакалия и манифактура.

Опр. № 102—13 май 1937 г. — Тодоръ Пенчевъ Д. Мариновъ, с. Царъ Калоянъ, Разградско — търговия на дребно съ колониалъ, манифактура и желъзария.

Опр. № 103—13 май 1937 г. — Ангелъ Кировъ Комитовъ, с. Гор. Съновецъ, Г. Орѣховско — търговия на едро и дребно съ варива, семена и свинска масъ.

Опр. № 104—13 май 1937 г. — Дончо Пенчевъ Бакаловъ с. Божанци, Габровско — търговия на едро и дребно съ вълна, ерина, кожи, козина, вощина, овощия и др.

Опр. № 105—13 май 1937 г. — Стефанъ Пенчевъ Бакаловъ, с. Болта, общ. Кметовска, Габровско — търговия на едро и дребно съ вълна, ерина, кожи, восъкъ, сливи и др.

Опр. № 106—13 май 1937 г. — Стефанъ Ив. Цончевъ, с. Шайтани, Еленско — търговия на дребно съ спиртни питиета, тютюнъ, колониалъ и дребна желъзария.

Опр. № 107—13 май 1937 г. — Михаилъ Ив. Лукановъ, Елена — търговия на дребно съ спиртни питиета, тютюнъ, колониалъ и брашно.

Опр. № 108—14 май 1937 г. — Дрехарница „Слънце“ на Николай Василевъ Солнцевъ, Провадия — търговия на дребно съ готови горни и долни дрехи, платове, ризи и каскети.

Опр. № 109—14 май 1937 г. — Кязимъ Р. Мусовъ, Провадия — търговия на дребно съ галантария, шапкарство, парфюмерия, трикотажъ и кинкалерия.

Опр. № 101—14 май 1937 г. — Нисимъ Нафталиевъ Дескало, Провадия — търговия на едро и дребно съ сарафство зърнени храни и варива.

Опр. № 111—14 май 1937 г. — Атанасъ Георгиевъ Ата-

насовъ, Провадия — търговия на едро и дребно съ книжни произведения, петролни лампи, радиоапарати и др.

Опр. № 112—14 май 1937 г. — „Морето на чорапитъ“ на Моисъ С. Ешкенгази, Провадия — търговия на дребно съ галантария, пасмантерия и трикотажд.

Опр. № 113—14 май 1937 г. — „Манифактура и преди“ на Леонидъ Поповъ, Провадия — търговия на дребно съ манифактура, галантария, преди, трикотажд, готови дрѣхы и шапкарьство.

Опр. № 114—14 май 1937 г. — Буко Дживри, Провадия — търговия на дребно съ манифактура, преди, галантария, трикотижъ, парфюмерия и конфекционъ.

Опр. № 115—14 май 1937 г. — Цоню К. Бакаловъ, с. Болта, общ. Кметовска, Габровско — търговия на едро и дребно съ питейнопродавство, колониалъ, брашнарьство, вълна, востъкъ и др.

Опр. № 116—14 май 1937 г. — Димитъръ Георгиевъ Демировъ, Варна — търговия на дребно съ бакалски стоки и др.

Опр. № 117—14 май 1937 г. — Бозаджийница и сладкарница на Соня Кеймахъ, Варна.

Опр. № 118—14 май 1937 г. — Драганъ Николовъ Савовъ, с. Цани Ганчево, Ново-пазарско — търговия на дребно съ колониалъ, манифактура, галантария и обанд. пютюнъ.

Опр. № 119—14 май 1937 г. — „Июана“ на Аврамъ Томовъ Митовъ, В. Търново — кафене.

Опр. № 120—14 май 1937 г. Георги Стояновъ Жековъ, с. Царъ Калоянъ, Разградско — търговия на дребно съ бакалия и манифактура.

Опр. № 121—14 май 1937 г. — „Бакалия и манифактура“ на Пею Деневъ, с. Заветъ, Исперихско — търговия на дребно съ бакалски и манифактурни стоки.

Опр. № 122—14 май 1937 г. — Златю П. Златевъ, Елена — търговия на дребно съ вълнени платове и шивашки артикули.

Опр. № 123—14 май 1937 г. Георги Т. Копарановъ, с. Раданово, В. Търновско — търговия на дребно съ кръчмарство, манифактура и бакалия.

Опр. № 124—15 май 1937 г. — Павелъ Георгиевъ Калчевъ, с. Раданово, В. Търновско — търговия на дребно съ спиртни питеята и бакалия.

Опр. № 125—15 май 1937 г. — Михаилъ Георгиевъ Табаковъ, Търговище — ханджийство и кафеджийство.

Опр. № 126—15 май 1937 г. — Стефанъ Кръстевъ Станевъ, с. Теодосиево, Г. Орѣховско — търговия на дребно съ спиртни питеята и колониални стоки.

Опр. № 127—15 май 1937 г. — „Идеалъ“ на Христо Юрдановъ, В. Търново — търговия на дребно съ изработени и готови обуца.

Опр. № 128—15 май 1937 г. — Генчо Стояновъ Генчевъ Габрово — търговия на дребно съ колониални стоки и спиртни питиета.

Опр. № 129—15 май 1937 г. — Стамо П. Бербаговъ, с. Пол. Тръмбешъ, В. Търновско — гостилничарство и пиетепродавство.

Опр. № 130—15 май 1937 г. — Ганчо Кънчевъ Додуняковъ, с. Пол. Тръмбешъ, В. Търновско — пиетепродавство и гостилничарство.

Опр. № 131—15 май 1937 г. — Георги Ивановъ Георгиевъ, с. Пашовско, Г. Орѣховско — търговия на дребно съ спиртни питиета и бакалски стоки.

Опр. № 132—15 май 1937 г. — Нейко Стояновъ Радоевъ с. Пашовско, Г. Орѣховско — търговия на дребно съ спиртни питиета и бакалски стоки.

Опр. № 133—15 май 1937 г. — Магазинъ „Луна“ на Христо Р. Радоевъ, Габрово — търговия на дребно съ колониални стоки и джамове.

Опр. № 134—15 май 1937 г. — Сюлюманъ Хасановъ Узунъ, с. Т. Икономовъ, Ново-пазарско — търговия на едро и дребно съ колониалъ, манифактура, галантария, желѣзария и други.

Опр. № 135—15 май 1937 г. — Крумъ Иосифовъ Андреевъ, Нови-пазаръ — търговия на дребно съ колониални стоки.

Опр. № 136—15 май 1937 г. — Димитъръ Генчевъ Ивановъ, Г. Орѣховица — търговия на дребно съ спиртни и безалкохолни питиета, тютюнъ и закуски.

Опр. № 137—15 май 1937 г. — Ради Пеневъ Вровъ, Нови-пазаръ — търговия на дребно съ колониални стоки.

Опр. № 138—15 май 1937 г. — Питиетепродавница „Спирка Самоводене“ на Д. Мариновъ Неновъ, Г. Орѣховица — търговия на дребно съ пиетепродавство и бакалски стоки.

Опр. № 139—15 май 1937 г. — Бакалница на Стоянъ Ивановъ Димовъ, В. Търново — търговия на дребно съ бакалски стоки, брашна и зърнени храни.

Опр. № 140—15 май 1937 г. — Аврамъ Ивановъ Аврамовъ, Нови-пазаръ — търговия на дребно съ брашна, фуражъ и варива.

Опр. № 141—15 май 1937 г. — Иванъ Аврамовъ Петровъ, Нови-пазаръ — търговия на дребно съ колониални стоки, желѣзария, ловни материали и тютюнъ.

Опр. № 142—15 май 1937 г. — Методий Дамяновъ, с. Градище, В. Търновско — търговия на дребно съ манифактура и прежди.

Опр. № 143—15 май 1937 г. — Славчо Ивановъ Влаховъ, с. Градище, В. Търновско — търговия на дребно съ спиртни питиета, тютюнъ и бакалски стоки.

Опр. № 144—15 май 1937 г. — Недю Славовъ Чифликовъ, с. П. Тръмбешъ, В. Търновско — търговия на дребно съ спиртни питиета и бакалия.

Опр. № 145—15 май 1937 г. — Юрданъ Юрдановъ Петковъ, с. П. Тръмбешъ, В. Търновско — търговия на дребно и едро съ яйца и птици.

Опр. № 146—15 май 1937 г. — Георги Йовчевъ Георгиевъ, с. Болта, Габровско, — търговия на едро и дребно съ вълна, кожи, восъкъ, парцели, фастьци и др.

Опр. № 147—15 май 1937 г. — Данчо Ст. Кировъ, с. П. Тръмбешъ, В. Търновско — търговия на дребно съ гербови и пощенски марки, обанд. тютюнъ и др.

Опр. № 148—15 май 1937 г. — Върбанъ Илиевъ Върбановъ, с. П. Тръмбешъ, В. Търновско — търговия на дребно съ ценни книжа.

Опр. № 149—15 май 1937 г. — „Идеалъ“ на Петъръ Кузмановъ Филиповъ, Варна, — търговия на едро и дребно съ бакалски и други стоки и манифактура.

Опр. № 150—15 май 1937 г. — Василь Илчевъ Атанасовъ, Варна — търговия на едро и дребно съ бакалски и други стоки.

Опр. № 151—15 май 1937 г. — Георги Николовъ Велчевъ, с. Теодосиево, Г. Орѣховско — търговия на дребно съ питиепродавство и тютюнъ.

Опр. № 152—15 май 1937 г. — гостилница хотелъ „Комерсиалъ“ на Пантилей Ивановъ Поповъ, с. Теодосиево, Г. Орѣховско — търговия на спиртни питиета, бакалия и тютюнъ на дребно и хотелъ.

Опр. № 153—17 май 1937 г. — Цанко Станевъ, с. Пол. Тръмбешъ, В. Търновско — търговия на едро и дребно съ колониалъ, дървенъ коларски материалъ и кожи.

Опр. № 154—17 май 1937 г. — Рачо Ст. Табаковъ, с. П. Тръмбешъ, В. Търновско — търговия на дребно съ спиртни питиета, обанд. тютюнъ и гостилничарство.

Опр. № 155—17 май 1937 г. — Иванъ Георгиевъ Станевъ, с. Пол. Тръмбешъ, В. Търновско — питиепродавство и гостилничарство.

Опр. № 156—18 май 1937 г. — Василь Андреевъ, с. Раковецъ, Провадийско — търговия на дребно съ спиртни питиета.

Опр. № 157—18 май 1937 — Зейнепъ Хюсеинова Ахмедова, Варна — кафеджийство.

Опр. № 158—18 май 1937 г. — Илия Ефтимовъ Кировъ, Варна — търговия на едро и дребно съ бакалски и други стоки.

Опр. № 159—18 май 1937 г. — „Дойранско езеро“ на Илия Ангеловъ Димитровъ, Варна — търговия на дребно съ бакалски и други стоки.

Опр. № 160—18 май 1937 г. — Георги Юр. Баръмовъ, с. Срѣдни колиби, Еленско — търговия на дребно съ спиртни питиета, колониалъ и манифактура.

Опр. № 161—18 май 1937 г. — Иванъ Костадиновъ Поповъ, Нови-пазаръ — търговия на дребно съ разни бакалски стоки и тютюневи издѣлия.

Опр. № 162—18 май 1937 г. — Димитъръ Велчевъ Цѣнковъ, с. Върбица, Преславско — търговия на дребно съ брашнаство.

Опр. № 163—18 май 1937 г. — Генчо Дончевъ Генчевъ с. Джулоница, Г. Орѣховско — търговия на дребно съ спиртни питиета, бакалия, тютюнъ и зеленчукъ.

Опр. № 164—18 май 1937 г. — Николай Н. Бошнаковъ, гара Самуилъ, Разградско — търговия на едро и дребно съ обущарство, сарачество, готови обущарски и гумени произведения, сурови и обработени кожи, колониални и манифактурни стоки.

Опр. № 165—18 май 1937 г. — Байрямъ Абдуловъ Веабовъ, Нови-пазаръ — търговия на дребно съ съестни продукти, захарни издѣлия и овощия,

Опр. № 166—18 май 1937 г. — Иванъ Димитровъ Миневъ, В. Търново — търговия на дребно съ колониални и бакалски стоки.

Опр. № 167—18 май 1937 г. — Вехабъ Мустафовъ Абдуловъ, Нови-пазаръ — търговия на дребно съ разни съестни продукти, захарни издѣлия и разни овощия.

Опр. № 168—18 май 1937 г. — Басиль Ст. Вълчановъ, Варна — търговия на едро и дребно съ брашна, трици зърнени храни, варива и др.

Опр. № 169—19 май 1937 г. — Йовчо Калчевъ Коняровъ, с. Божанци, Габровско — търговия на едро и дребно съ овощия, и произведенията имъ, кожи, вълна и др.

Опр. № 170—19 май 1937 г. — Несторъ Янковъ, В. Търново — търговия на дребно съ пиетепродавство.

Опр. № 171—19 май 1937 г. — „Борисъ Филчевъ“ на Марийка Борисъ Филчева, Варна, търговия на дребно и едро съ бакалски и други стоки.

Опр. № 172—19 май 1937 — Манчо Ивановъ Колевъ, с. Борисово, Поповско — търговия на дребно съ спиртни питиета и цигли.

Опр. № 173—19 май 1937 г. — Боню К. Боневъ, с. П. Тръмбешъ, В. Търновско — търговия на дребно съ спиртни питиета и гостилничарство.

Опр. № 174—19 май 1937 г. — „Люлинъ“ на Никола Вучевъ Топчиевъ, Варна — търговия на дребно и едро съ бакалски и други стоки.

Опр. № 175—20 май 1937 г. — Веселинъ Ив. Копановъ, с. Драгижево, В. Търновско — търговия на едро и дребно

съ плодове и зеленчуци.

Опр. № 176—20 май 1937 г. — Иванъ Йоргановъ Неновъ, с. Драгижево, В. Търновско — търговия на едро и дребно съ овощия, зеленчуци и варива.

Опр. № 177—20 май 1937 г. — Мехмедъ Мустафовъ Мех. Билялъ, с. Памукчий, Ново-пазарско — търговия на дребно съ колониални стоки и тютюнь.

Опр. № 178—20 май 1937 г. — Симеонъ Милковъ с. Синделъ, Провадийско — търговия на дребно съ бакалски и манифактурни стоки.

Опр. № 179—20 май 1937 г. — Петъръ В. Цоневъ, Куриковъ, с. Новоселъ, Шуменско — търговия на дребно съ колониалъ и кръчмарство.

Опр. № 180—20 май 1937 г. — „Африка“ на Мисакъ Киркоровъ Багдасаровъ, Варна — търговия на едро дребно съ чукано кафе и бакалски стоки.

Опр. № 181—20 май 1937 г. — Василь х. Луковъ, Варна — търговия на едро и дребно съ тютюневи издѣлия.

Опр. № 182—20 май 1937 г. — Аврамъ Я. Фелдманъ, Варна — търговия на дребно съ колониални и други стоки.

Опр. № 183—20 май 1937 г. — „Пантелей Ив. Златаровъ“ на Стефанъ Пант. Златаровъ, Разградъ — търговия на дребно съ бижутерия и часовници.

Опр. № 184—20 май 1937 г. — Георги Георгиевъ Дръжковъ, с. Върбица, Преславско — търговия на дребно съ бакалия.

Опр. № 185—20 май 1937 г. Парфюмерия на Георги Ив. Кабакчиевъ — търговия на дребно съ парфюми, сапуни, безвредни билки и галантария.

Опр. № 186—20 май 1937 г. Паню Тодоровъ, с. Асеново Г. Орѣховско — търговия на дребно съ спиртни питиета, колониалъ, гостилничарство и кафеджийство.

Опр. № 187—20 май 1937 г. — Филипъ Ив. Бойчевъ, В. Търново — търговия на дребно съ спиртни питиета и бакалия.

Опр. № 188—20 май 1937 г. — Янко Халачевъ, В. Търново — търговия на дребно съ питиепродавство и бакалия.

Опр. № 189—21 май 1937 г. — Питиепродавница „Братислава“ на Димитър Цвѣтковъ Джонговъ, с. Поликраище, Г. Орѣховско — търговия на дребно съ спиртни питиета и тютюнь.

Опр. № 190—21 май 1937 г. — Недѣлчо Кара Ивановъ с. Завѣтъ, Исперихско — търговия на дребно съ бакалски, манифактурни, галантарийни и желѣзарски стоки и тютюнь.

Опр. № 191—21 май 1937 г. — Манифактуренъ магазинъ „Напредъкъ“ на Сжби Продановъ Черневъ, с. Ковачевецъ, Поповско — търговия на дребно съ манифактурни и галантарийни стоки.

Опр. № 192—21 май 1937 г. — Ангелъ Ивановъ Ангеловъ, с. Куманитѣ, Дръновско — търговия на едро и дребно съ колониални стоки, питиепродавство, прѣсни и консервирани овощия, медъ, фастъци, вълна, памукъ и отпадаци, въськъ, вощина, сурови кожи, козина, парцали, дървени издѣлия.

Опр. № 193—20 май 1937 г. — Иванъ Стефановъ Трошевъ, Варна — търговия на дребно велосипедни и автомобилни части, електрически материали, бензинъ и разни минерали масла.

Опр. № 194—21 май 1937 г. — Димитъръ Н. Елисеевъ, с. Водица, Поповско — търговия на дребно съ книжарски материали.

Опр. № 195—21 май 1937 г. — Йорданъ Цончевъ, с. Павликени, В. Търновско — търговия на едро и дребно съ яйца, птици, всички земеделски произведения и др.

Опр. № 196—25 май 1937 г. — „Лозенградъ“ на Петко Стефановъ Падаревъ, В. Търново — търговия на дребно съ спиртни питиета и кафеджийство.

Опр. № 197—25 май 1937 г. — „Надежда“ на Иванъ Андреевъ Калашниковъ, В. Търново — търговия на дребно съ книжарски стоки, галантария, бонбони и нѣкои бакалски стоки.

Опр. № 198—25 май 1937 г. — кафене „Янтра“ на Христо Стефановъ Бояджиевъ, В. Търново.

Опр. № 199—25 май 1937 г. — „Лапай майка“ на Атанасъ Ив. Арабаджиевъ, В. Търново — търговия на дребно съ спиртни питиета и бакалски стоки.

Опр. № 200—25 май 1937 г. — Стоянъ Л. Чавдаровъ, Елена — търговия на дребно съ спиртни питиета, тютюнъ, колониалъ, кафеджийство, брашнарьство, царували, петролъ, масла и гумени издѣлия.

По-важни закони, правилници, наредби и пр.

Правилникъ за измѣнение и допълнение на правилника за признатитѣ отъ държавата развѣдни стопанства

Д. В. бр. 106/37 год.

Спогодба за уреждане плащанията и търговския обмѣнъ между България и Унгария

Д. В. бр. 109/37 год.

Обща наредба по вноса и износа

Д. В. бр. 120/37 год.

Извѣстие № 8 на Министерството на търг. пром. труда относно максималното увеличение мощността на двигателитѣ на мелницитѣ

Д. В. бр. 129/37 год.

Правилникъ за приложение на чл. 3 отъ наредбата-законъ за насърдчение износа на месо (Д. В. бр. 220/935 и 286/936)

128/37 год.
